

تأثیر پوشش گیاهی حاشیه‌ی مزرعه‌ی چغندرقند بر درصد پارازیتیسم و تراکم جمعیت خرطوم بلند

Lixus incanescens Boheman چغندرقند

سید علی اصغر فتحی^{*}، علی اکبر عابدی^۱ و حسینعلی لطفعلی‌زاده^۲

۱- دانشیار و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد حشره‌شناسی کشاورزی گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل.

۲- دانشیار بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی، تبریز.

*مسئول مکاتبه: saafathi@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۱/۴ تاریخ پذیرش: ۹۴/۷/۲۶

چکیده

خرطوم بلند چغندرقند، *Lixus incanescens Boheman*, یکی از آفات مهم چغندرقند، *Beta vulgaris*, L. در استان خراسان رضوی است. در این تحقیق تاثیر سه نوع پوشش گیاهی مجاور مزارع چغندرقند بر تراکم جمعیت خرطوم بلند- چغندرقند و درصد پارازیتیسم لاروهای آن در مزارع آزمایشی واقع در منطقه جوین استان خراسان رضوی طی سال- های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ مطالعه شد. در این مطالعه واحد نمونه برداری یک گیاه چغندرقند انتخاب شد. در هر دو سال، کمترین تراکم تخم به ازای گیاه (به ترتیب ۶ و ۶/۳ عدد) و کمترین تراکم لارو به ازای گیاه (به ترتیب ۲/۱ و ۲/۳ عدد) در مزرعه چغندرقند هم‌جاور با مراتع دارای درختان غیرمثمره مشاهده شد. در هر دو سال مورد مطالعه چهار گونه زنبور پارازیتوبید لارو خرطوم بلند چغندرقند شامل *Eurytoma*, *B. kozak*, *Telenga*, *Bracon intercessor*, *Nees aciculata*, *Ratzeburg ghilarovi*, *Zerova* و *E. intercessor* بیشترین درصد پارازیتیسم لاروی (به ترتیب ۶۹ و ۷۶ درصد) را داشت. علاوه بر آن، بیشترین درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبید نامبرده و بیشترین درصد ماده‌های هر یک از آن‌ها در مزرعه چغندرقند در مجاور مراتع دارای درختان غیرمثمره مشاهده شد. بنابراین می‌توان نتیجه‌گیری کرد که وجود مراتع و درخت در حاشیه مزارع چغندرقند می‌تواند باعث افزایش درصد پارازیتیسم لاروی و کاهش تراکم جمعیت خرطوم بلند چغندرقند شود. نتایج بدست آمده از این پژوهش می‌تواند در برنامه‌های مدیریت تلفیقی خرطوم بلند *L. incanescens* در مزارع چغندرقند مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: تنوع پوشش گیاهی، پارازیتیسم، خرطوم بلند چغندرقند، زنبورهای پارازیتوبید.

خراسان رضوی، فارس، کرمانشاه، همدان و لرستان به

مقدمه

ترتیب با ۲۱، ۲۴/۷، ۱۳/۸، ۶/۵، ۳/۸ و ۲/۶ درصد سطح زیر کشت در رتبه‌های اول تا ششم قرار داشتند (بی‌نام .(۱۳۹۱)

خرطوم بلند چغندرقند، *Lixus incanescens*, Boheman از جمله آفات مهم چغندرقند در ایران و سایر

چغندرقند *Beta vulgaris* یکی از محصولات صنعتی مهم در کشور است (کوچکی و سلطانی). (۱۳۸۲).

سطح زیر کشت این محصول در سال ۱۳۹۰ حدود ۱۱۰ هزار هکتار برآورد شد که استان‌های آذربایجان غربی،

کردند که کشت نواری گندم و یونجه باعث افزایش تنوع گونه‌ای شکارگرهای تریپس گندم و کاهش تراکم جمعیت این تریپس می‌شود. نوع پوشش گیاهی اطراف و داخل مزارع چغnderقند ممکن است باعث کاهش تراکم جمعیت خرطوم بلند چغnderقند و افزایش فراوانی و تنوع گونه‌ای دشمنان طبیعی آن شود و یا اینکه ممکن است این اثر منفی بوده و کارآیی دشمنان طبیعی را کاهش و جمعیت آفت را افزایش دهد (پرایس، ۱۹۹۷، ساسوود و هندرسون ۲۰۰۰). اکولوژیست‌های جمعیت، تنوع گونه‌ای و روابط بین آن‌ها را لازمه پایداری یک جامعه می‌دانند. در نتیجه، مطالعه در زمینه تاثیر نوع پوشش گیاهی داخل و یا حاشیه مزارع در تراکم جمعیت آفات و فراوانی و تنوع گونه‌ای دشمنان طبیعی آن‌ها از مسائل بنیادی در مدیریت آفات است (ون‌امدن و ویلیامز ۱۹۷۴). این تحقیق با هدف مطالعه تاثیر پوشش گیاهی زمین‌های مجاور مزارع چغnderقند بر تراکم جمعیت خرطوم بلند چغnderقند و درصد پارازیتیسم لاروهای آن طراحی شد تا بلکه بتوان از نتایج آن در برنامه‌های مدیریت کنترل خرطوم بلند چغnderقند در منطقه استفاده نمود.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر در منطقه جوین استان خراسان رضوی (ارتفاع از سطح دریا ۱۱۰۰ متر؛ عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۴۲ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۷ درجه و ۲۵ دقیقه شرقی، متوسط بارندگی سالیانه $228/4$ میلی‌متر) در سه نوع مزرعه شامل: ۱- مزرعه چغnderقند در مجاور مزرعه چغnderقند، ۲- مزرعه چغnderقند در مجاور مرتع دارای پوشش گیاهی غالب از تیره لگومینوز نظری یونجه، شبدر و اسپرس و ۳- مزرعه چغnderقند در دارای درختان غیر مثمره (صنوبر و بید) در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ انجام شد. بذر چغnderقند رقم

کشورهای جهان نظیر ترکمنستان، ازبکستان، قزاقستان و رومانی می‌باشد (دواچی، ۱۳۴۳، خیری، ۱۳۷۰، الیوا، ۱۹۵۳، مانول، ۱۹۹۰، رشیدوف و خاسانوف ۲۰۰۳). حشرات کامل ماده با تخم‌ریزی در دمبرگ و لاروها با تغذیه از دمبرگ و ایجاد دلان درون آن خسارت می‌زنند (دواچی، ۱۳۴۳، خیری ۱۳۷۰).

در سال‌های اخیر تراکم جمعیت خرطوم بلند چغnderقند در منطقه جوین استان خراسان رضوی افزایش یافته و خسارت وارد به محصول چغnderقند نیز به تبع آن بالا است به طوری که کشاورزان مجبور هستند از حشره‌کش‌ها برای کنترل این آفت به طور مکرر در طول فصل رشدی استفاده کنند (مکاتبات مستقیم با سازمان جهاد کشاورزی شهرستان جوین). مصرف بی-رویه حشره‌کش‌ها احتمال ظهور ژنتیک‌های مقاوم آفات نسبت به حشره‌کش‌ها را افزایش می‌دهد (طالی‌جهرمی ۱۳۸۵). بنابراین، لازم است از روش‌های سالم در کنترل این آفت استفاده شود. دشمنان طبیعی آفات نقش مهمی در کنترل جمعیت آفات دارند و حفاظت و حمایت از آنها در قالب برنامه‌های مدیریت تلفیقی باعث کاهش جمعیت آفات می‌شود (نوری قلبانی ۱۳۸۰). تاکنون تحقیقات اندکی در مورد حفظ و حمایت از دشمنان طبیعی خرطوم بلند چغnderقند در سطح جهانی انجام شده است. با وجود کشت گسترده چغnderقند در ایران، تحقیقی در زمینه تاثیر پوشش گیاهی زمین‌های مجاور مزارع چغnderقند بر تراکم جمعیت خرطوم بلند چغnderقند و کارایی دشمنان طبیعی آن انجام نشده است، ولی این امر در خصوص برخی دیگر از آفات بررسی شده است. برای مثال، سلیمان‌تزادیان (۱۳۸۸) دریافتند که کشت یونجه در مجاور نیشکر باعث افزایش شاخص تنوع گونه‌ای دشمنان طبیعی و کاهش درصد ساقه‌های آلوده به ساقه‌خواران می‌شود. فتحی و همکاران (۱۳۹۲) گزارش

\bar{x} میانگین داده‌های نمونه‌برداری اولیه می‌باشد (هسو و همکاران ۲۰۰۱). D نیز سطح دقت آزمایش بوده که مقدار آن به طور معمول $25/0$ در نظر گرفته شد (ساسوود و هندرسون ۲۰۰۰). با توجه به اینکه نشوونمای مراحل زیستی تخم و لارو این سرخرطومی درون دمبرگ‌ها سپری می‌شود، بنابراین برای شمارش تعداد تخم و لارو خرطوم بلند به ازای یک گیاه چغدرقند، کلیه دمبرگ‌های مربوط به هر گیاه از محل طوفه جدا شده و با ذکر نام مزرعه و تاریخ جمع‌آوری در کیسه‌های پلاستیکی به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه دمبرگ‌ها زیر استریو میکروسکوپ (با بزرگنمایی $40\times$) با استفاده از تیغ تیز برش داده شده و تعداد تخم و لارو سرخرطومی موجود در داخل دمبرگ‌ها به ازای یک گیاه شمارش و یادداشت شدند. لازم به ذکر است که گیاهانی که دمبرگ‌های آنها در دفعات مختلف نمونه‌برداری بریده می‌شدند به عنوان گیاه حذف شده از آزمایش تلقی می‌شدند. برای جمع‌آوری پارازیتوبیدهای خرطوم بلند چغدرقند در هر یک از سه نوع مزرعه چغدرقند مورد مطالعه، دمبرگ‌های آلوود به تخم و لاروهای خرطوم بلند به طور جداگانه داخل قفسه‌های لیوانی با درپوش توری (به منظور تهویه) در اتاقک رشد در دمای 25 ± 1 درجه‌ی سلسیوس، رطوبت نسبی 50 ± 5 درصد و دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و هشت ساعت تاریکی تا زمان ظهور زنبورهای پارازیتوبید نگهداری شدند. در این تحقیق، زنبورهای پارازیتوبید فقط از دمبرگ‌های آلوود به لاروهای سرخرطومی ظاهر شدند. گونه‌های زنبورهای پارازیتوبید بر اساس کلیدهای شناسایی معتبر شناسایی شدند (بالتازار ۱۹۶۴، توپیاس ۱۹۹۵). در این آزمایش، شناسایی لاروهای پارازیته شده از لاروهای سالم پس از ظهور پیله شفیرگی و حشرات کامل زنبور پارازیتوبید از بدن لاروها انجام شد. به این صورت که لاروهای

لاتیتیا از موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج تهیه شد. پس از عملیات آماده‌سازی زمین، بذر چغدرقند در هر یک از سه نوع مزرعه فوق الذکر به روش جوی و پشته کاشته شد. لازم به یادآوری است که مساحت هر مزرعه در حدود 500 متر مربع (50 متر عرض و 100 متر طول) بود. فاصله بین ردیف‌های کشت 50 سانتی‌متر و فاصله بین گیاهان چغدرقند روی هر ردیف از یکدیگر 15 سانتی‌متر بود (کوچکی و سلطانی ۱۳۸۲). کشت چغدرقند در اواخر فروردین‌ماه انجام گرفت. لازم به یادآوری است که در هر سه نوع مزرعه در سال قبل گندم کشت شده بود. عملیات بعد از کاشت شامل وجین علف‌های هرز از زمان رویش گیاهان تا اوایل تیرماه مطابق با عرف رایج در منطقه به صورت دستی انجام شد. آبیاری مزرعه به فواصل منظم ده روز یکبار صورت گرفت. در ضمن در این مزارع آزمایشی از مصرف حشره‌کش‌ها اجتناب گردید.

تراکم جمعیت تخمهای و لاروهای خرطوم بلند چغدرقند، درصد پارازیتیسم لاروی و درصد ماده‌های ظاهر شده هر گونه زنبور پارازیتوبید در سه نوع مزرعه مورد مطالعه تعیین گردید. نمونه‌برداری‌ها از زمان مشاهده تخم و لارو این سرخرطومی روی گیاهان چغدرقند در اول تیرماه (مرحله هشت برگی چغدرقند و با ضخیم شدن دمبرگ‌ها) آغاز شد و به فواصل هر هشت روز یکبار تا نیمه شهریورماه (مصادف با زرد شدن برگ‌های تحتانی) ادامه یافت. در این تحقیق واحد نمونه‌برداری یک گیاه چغدرقند انتخاب شد. در هر نوبت نمونه‌برداری به صورت تصادفی تعداد 10 بوته از هر مزرعه بررسی شدند. لازم به ذکر است که تعداد نمونه لازم با استفاده از رابطه $N = (1.96/D)^2 * (S/\bar{x})^2$ محاسبه گردید. در این رابطه N تعداد نمونه مناسب، S انحراف معیار داده‌های حاصل از نمونه‌برداری اولیه و

فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی آنالیز شدند. در صورت وجود اختلاف معنی‌دار، میانگین‌ها با استفاده از آزمون توکی در سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند (SAS, 1999).

نتایج

تراکم جمعیت تخم و لارو خرطوم بلند چغدرقند

در هر دو سال مطالعه، تراکم جمعیت تخم‌های خرطوم بلند چغدرقند در سه نوع مزرعه چغدرقند اختلاف معنی‌داری نشان داد ($F=51/21$, $P=0.0001$)، $F=124/27$, $P=0.0001$ در سال ۱۳۹۲ و $F=188/73$, $P=0.0001$ در سال ۱۳۹۳). در هر دو سال، تراکم تخم‌ها در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره در مقایسه با مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند به طور معنی‌داری کمتر بود، ولی در مقایسه با مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع اختلاف معنی‌داری را نداشت (شکل ۱). همچنین، نتایج تجزیه آماری نشان داد که بین تراکم لاروهای سرخرطومی در سه نوع مزرعه چغدرقند در هر دو سال مورد مطالعه اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($F=105/50$, $P=0.0001$) برای سال ۱۳۹۲، و $F=188/73$, $P=0.0001$ برای سال ۱۳۹۳). در هر دو سال مورد مطالعه، کمترین تراکم لاروهای خرطوم بلند چغدرقند در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره مشاهده شد و در بین دو مزرعه دیگر تراکم لاروها در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع به طور معنی‌داری کمتر از مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند بود (شکل ۲).

درصد پارازیتیسم لاروی

در این تحقیق در کل چهار گونه زنبور پارازیتیویید از لاروهای خرطوم بلند چغدرقند در مزارع آزمایش

پارازیته شده مرده بودند و پیله‌های زنبور روی بدن لارو پارازیته شده و یا در کنار بدن آن قابل رویت بودند. تعداد لاروهای پارازیته شده توسط هر یک از گونه‌های زنبور پارازیتیویید در هر یک از سه نوع مزرعه چغدرقند مورد مطالعه شمارش و یادداشت شد و از داده‌های بدست آمده در تعیین درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر گونه زنبور پارازیتیویید در هر یک از سه نوع مزرعه چغدرقند استفاده شد. همچنین، پس از ظهور حشرات کامل هر یک از گونه‌های زنبور پارازیتیویید روی گیاهان آلوهه به سرخرطومی در هر یک از سه نوع مزرعه چغدرقند، تعداد کل حشرات کامل و نیز تعداد ماده‌های هر یک از گونه‌های پارازیتیویید زیر استریو میکروسکوپ شمارش و ثبت شدند. تشخیص حشرات کامل نر و ماده زنبورهای پارازیتیویید بر اساس وجود یا عدم وجود تخمریز انجام شد. با استفاده از این داده‌ها درصد ماده‌های ظاهر شده به تفکیک هر یک از گونه‌های پارازیتیویید در هر یک از سه نوع مزرعه مطالعه محاسبه شد.

تجزیه آماری داده‌ها

قبل از تجزیه آماری داده‌ها، به منظور یکنواخت کردن واریانس دادها، از تبدیل داده $\text{Log}(X+2)$ برای داده‌های Arcsine تراکم جمعیت تخم و لارو خرطوم بلند و (x) برای داده‌های تراکم جمعیت تخم و لارو خرطوم بلند چغدرقند و درصد پارازیتیسم لاروی در هر یک از سه نوع مزرعه چغدرقند در مطالعه چغدرقند در هر یک از سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به طور جداگانه در قالب طرح آزمایشی یک طرفه درصد پارازیتیسم لاروی توسط چهار گونه زنبور پارازیتیویید در سه نوع مزرعه چغدرقند در هر یک از سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به طور جداگانه در قالب آزمایش (one-way ANOVA) آنالیز شدند. همچنین، داده‌های درصد پارازیتیسم لاروی توسط چهار گونه زنبور پارازیتیویید در سه نوع مزرعه چغدرقند در هر یک از سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به طور جداگانه در قالب آزمایش

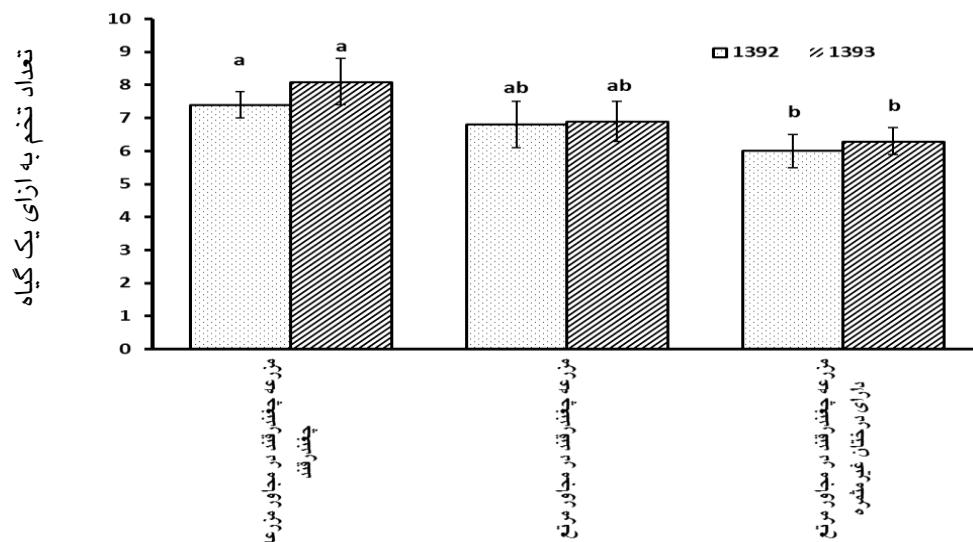
در مقایسه با مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند به طور معنی‌داری بیشتر بود (جدول ۱).

روند تغییرات درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید نامبرده در سه نوع مزرعه چغدرقند در طول فصل رشدی سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در شکل‌های ۱ تا ۶ ارایه شده است. درصد لاروهای پارازیته شده توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید نامبرده در هر یک از سه نوع مزرعه چغدرقند، با پیشرفت فصل رشدی از هفدهم تیرماه تا یازدهم شهریورماه روند افزایشی داشت. بطوریکه، در طول مردادماه و اوایل شهریورماه درصد بیشتری از لاروهای این آفت توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید پارازیته شدند.

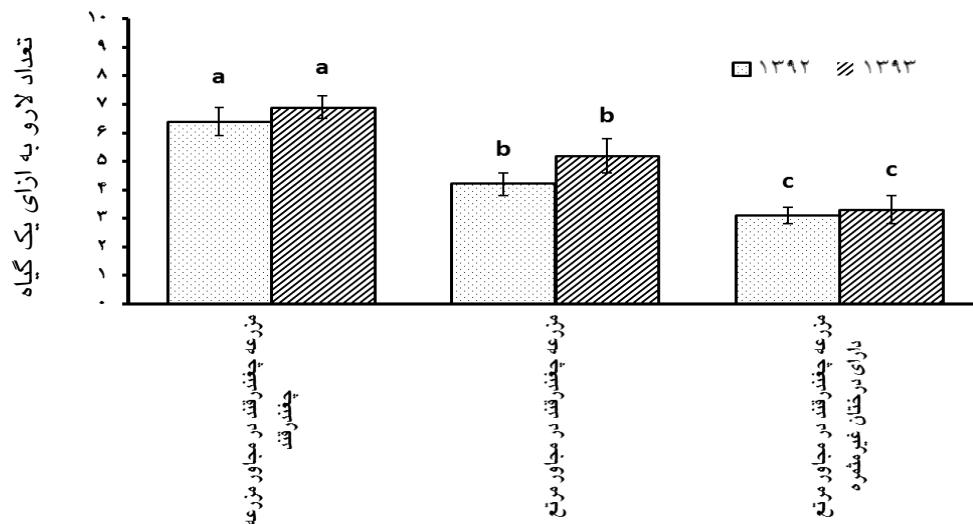
درصد ماده‌های زنبورهای پارازیتوبیید

درصد ماده‌های هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید ظاهر شده از لاروهای سرخرطومی در هر یک از سه نوع مزرعه چغدرقند در جدول ۲ ارایه شده است. بیشترین درصد ماده‌های هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره و کمترین درصد ماده‌های آن‌ها در مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند مشاهده شد. همچنین، درصد ماده‌های هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع حالت حد واسط را داشت.

چغدرقند جمع‌آوری شد که دو گونه از خانواده Braconidae به نام‌های *Bracon kozak* Telenga و *Bracon intercessor* Nees بودند. لازم به یادآوری است که از تخمه‌ها و شفیرهای این آفت هیچ گونه پارازیتوبییدی جمع‌آوری نشد. درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر یک از چهار گونه زنبور *E. aciculata*, *B. kozak*, *B. intercessor* و *E. ghilarovi* در سه نوع مزرعه چغدرقند مورد مطالعه اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P=0.0001$, $F=133/99$, $df=6, 108$, $F=170/0$, $df=6, 108$, $F=133/99$, $df=6, 108$). بطوریکه، در هر یک از سه نوع مزرعه مورد مطالعه بیشترین درصد پارازیتیسم لاروی توسط زنبور *B. intercessor* و کمترین درصد پارازیتیسم لاروی توسط زنبور *E. aciculata* ثبت شد. همچنین، درصد پارازیتیسم لاروی توسط زنبور *B. kozak* در هر سه مزرعه در مقایسه با زنبور *E. aciculata* به طور معنی‌داری بیشتر بود (جدول ۱). علاوه بر آن، بیشترین درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید نامبرده در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره مشاهده شد. همچنین، درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید نامبرده در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع

شکل ۱- تراکم جمعیت تخم‌های *Lixus incanescens* در سه نوع مزرعه چغندرقند (حروف نامشابه نشان‌دهنده وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد با استفاده از آزمون توکی می‌باشند).

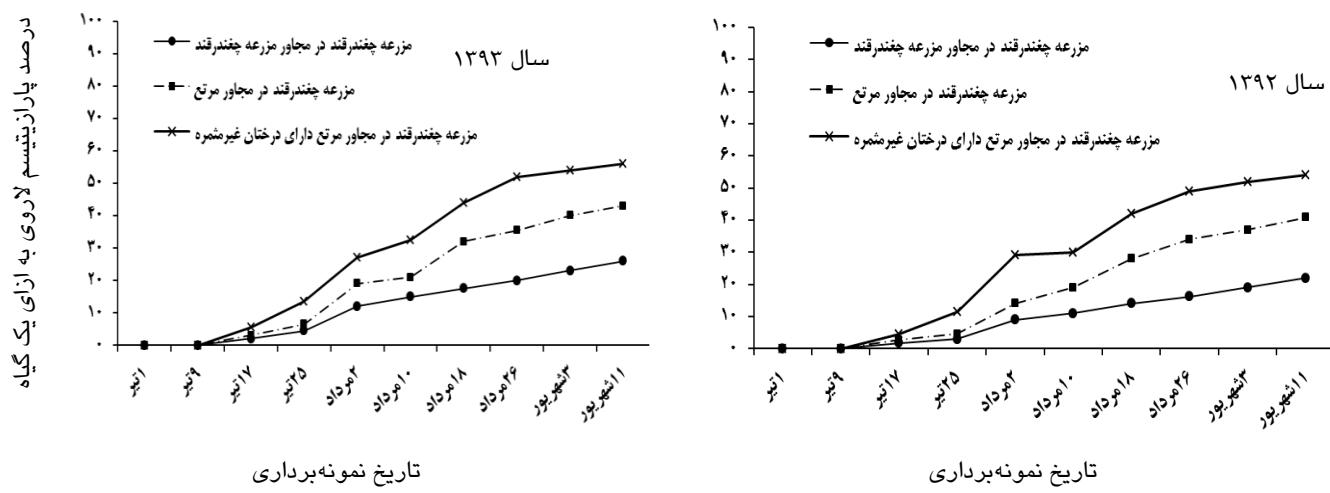

شکل ۲- تراکم جمعیت لاروهای *Lixus incanescens* در سه نوع مزرعه چغندرقند (حروف نامشابه نشان‌دهنده وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد با استفاده از آزمون توکی می‌باشند).

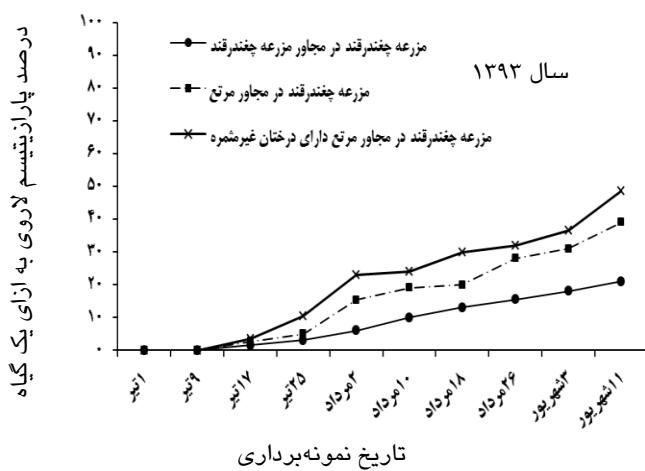
جدول ۱- میانگین ($\pm SE$) درصد پارازیتیسم لاروی توسط چهار گونه زنبور پارازیتوبیید در سه نوع مزرعه چغندرقند در دو سال ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در منطقه جوین خراسان رضوی.

سال	نوع مزرعه	زنبوران پارازیتوبیید				مجموع درصد	پارازیتیسم لاروی
		<i>E. ghilarovi</i>	<i>E. aciculata</i>	<i>B. intercessor</i>	<i>B. kozak</i>		
۱۳۹۲	مزرعه چغندرقند در مجاور	۳/۵ ± ۰/۴ c(D)	۷/۵ ± ۰/۸ c(C)	۹/۰ ± ۱/۳ c(B)	۱۲/۵ ± ۱/۰ c(A)	۳۱/۵	
۱۳۹۳	مزرعه چغندرقند	۷/۰ ± ۰/۵ b(D)	۱۳/۰ ± ۰/۹ b(C)	۱۷/۰ ± ۱/۱ b(B)	۲۲/۰ ± ۱/۳ b(A)	۵۸/۵	
	مزرعه چغندرقند در مجاور مرتع	۹/۰ ± ۰/۸ a(D)	۱۷/۰ ± ۱/۲ a(C)	۲۴/۷۵ ± ۱/۲ a(B)	۳۴/۰ ± ۱/۱ a(A)	۸۴/۷	
۱۳۹۳	مزرعه چغندرقند در مجاور	۴/۰ ± ۰/۳ c(D)	۸/۰ ± ۱/۰ c(C)	۱۱/۰ ± ۰/۹ c(B)	۱۵/۰ ± ۱/۲ c(A)	۳۸/۰	
	مزرعه چغندرقند	۷/۰ ± ۰/۶ b(D)	۱۳/۰ ± ۰/۹ b(C)	۲۰/۰ ± ۱/۱ b(B)	۲۵/۰ ± ۱/۱ b(A)	۶۵/۰	
	مزرعه چغندرقند در مجاور مرتع	۱۱/۰ ± ۰/۸ a(D)	۱۸/۰ ± ۰/۶ a(C)	۲۶/۵ ± ۱/۰ a(B)	۳۶/۰ ± ۱/۲ a(A)	۹۱/۵	
	دارای درختان غیرمشمره						

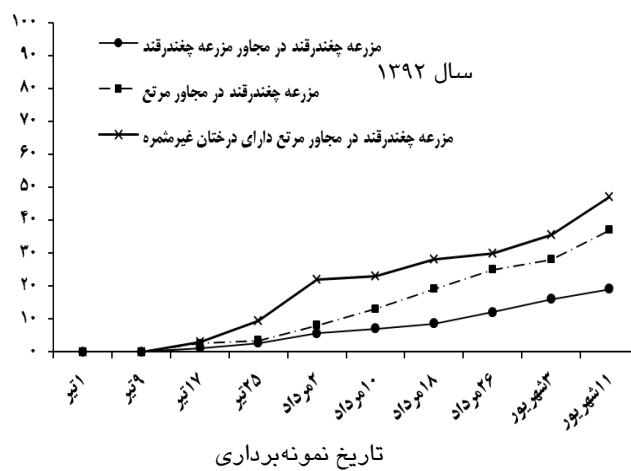
حروف کوچک نامشابه در هر ستون و حروف بزرگ نامشابه در هر ردیف نشان‌دهنده اختلافات معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشند.

شکل ۳- تغییرات درصد پارازیتیسم لاروهای *Lixus incanescens* در سه نوع مزرعه چغندرقند در تاریخ‌های مختلف نمونه‌برداری در سال ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در منطقه جوین خراسان رضوی.

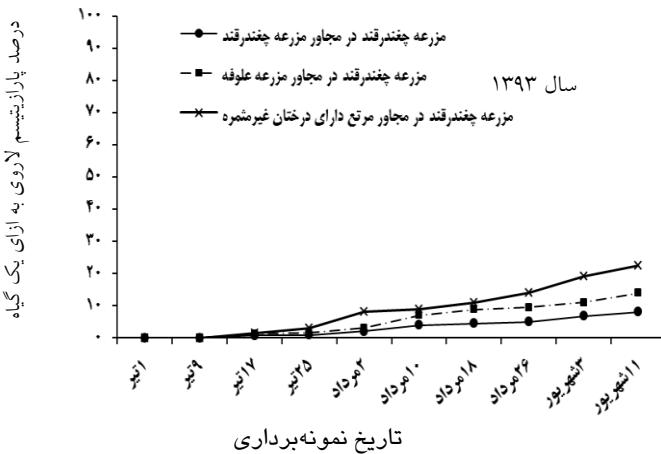
شکل ۴- تغییرات در صد پارازیسم لاروهای *Lixus incanescens* بوسط زنبور پارازیتوبید *B. kozak* در سه نوع مزرعه چغندر قند در تاریخهای مختلف نمونه برداری در سال ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در منطقه جوین خراسان رضوی.

The graph illustrates the increasing trend of HCV seropositivity in various socio-economic groups in Iran over a 14-year period. The Y-axis represents the percentage of seropositive carriers, ranging from 0% to 100%. The X-axis shows the years from 1993 to 2007. Three data series are plotted: 'Mazre'eh Cheshnaderqand dar Majavor Mazre'eh Cheshnaderqand' (solid line with circles), 'Mazre'eh Cheshnaderqand dar Majavor Maragheh' (dashed line with squares), and 'Mazre'eh Cheshnaderqand dar Majavor Maragheh Gharibeshmehdeh' (dotted line with crosses). All three groups show a steady increase in HCV seropositivity over time.

سال	مazre'eh Cheshnaderqand dar Majavor Mazre'eh Cheshnaderqand (%)	مazre'eh Cheshnaderqand dar Majavor Maragheh (%)	مazre'eh Cheshnaderqand dar Majavor Maragheh Gharibeshmehdeh (%)
۱۳۹۳	~10	~10	~10
۱۳۹۴	~12	~12	~12
۱۳۹۵	~15	~15	~15
۱۳۹۶	~18	~18	~18
۱۳۹۷	~20	~20	~20
۱۳۹۸	~22	~22	~22
۱۳۹۹	~24	~24	~24
۱۳۹۰	~26	~26	~26
۱۳۹۱	~28	~28	~28
۱۳۹۲	~30	~30	~30
۱۳۹۳	~32	~32	~32

شکل ۵- تغییرات درصد پارازیتیسم لاروهای *Lixus incanescens* توسط زنبور پارازیتوبید *E. aciculata* در سه نوع مزرعه چغندرقند در تاریخ‌های مختلف نمونهبرداری در سال ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در منطقه جوین خراسان رضوی.

شکل ۶- تغییرات در صد پارازیتیسم لاروهای *Lixus incanescens* توسط زنبور پارازیتوبیید *E. ghilarovi* در سه نوع مزرعه چغندرقند در تاریخ‌های مختلف نمونه برداری در سال ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در منطقه جوین خراسان رضوی.

جدول ۲- میانگین (\pm) درصد ماده‌های چهار گونه زنبور پارازیتوبید در سه نوع مزرعه چغدرقند در دو سال ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در منطقه جوین خراسان رضوی.

				نوع مزرعه	سال
				زنبوران پارازیتوبید	
<i>E. ghilarovi</i>	<i>E. aciculata</i>	<i>B. kozak</i>	<i>B. intercessor</i>	مزرعه چغدرقند در مجاور مزرعه چغدرقند	۱۳۹۲
	۴۲/۲± ۱/۹	۴۷/۳± ۲/۳	۵۳/۳± ۲/۵	مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع	
	۵۴/۶± ۳/۱	۵۹/۳± ۲/۸	۶۵/۸± ۲/۷	مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمشمره	
	۶۷/۵± ۳/۴	۷۰/۵± ۳/۴	۷۴/۳± ۳/۲	مزرعه چغدرقند در مجاور مزرعه چغدرقند	۱۳۹۳
	۴۴/۳± ۲/۹	۴۹/۷± ۲/۴	۵۴/۰± ۱/۹	مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع	
	۶۲/۳± ۳/۰	۶۴/۵± ۳/۱	۶۶/۵± ۳/۲	مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمشمره	
	۷۰/۲± ۴/۱	۷۳/۵± ۳/۴	۷۵/۰± ۳/۴		

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که نوع پوشش گیاهی

حاشیه مزرعه چغدرقند در تراکم لاروهای خرطوم بلند چغدرقند تاثیر معنی‌داری دارد. به طوریکه، تراکم لاروهای این آفت در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع (دارای پوشش گیاهی غالب از تیره لگومینوز) و درختان غیرمشمره (صنوبر و بید) در مقایسه با مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند به طور معنی‌داری کمتر بود. یکی از دلایل احتمالی بالا بودن تراکم لاروهای خرطوم بلند در مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند در مقایسه با مزرعه چغدرقند دارای مرتع و درختان غیرمشمره در حاشیه می‌تواند با جلب شدگی بیشتر این سرخرطومی به این مزرعه در ارتباط باشد. چراکه محققین قبلی نیز گزارش کردند که در مزارع تک‌کشتی به دلیل بالا بودن غلظت بوهای تولیدی توسط گیاهان میزبان، تشخیص گیاه میزبان و استقرار روی آن توسط آفات سریع انجام می‌شود. در صورتیکه در مزارع چندکشتی با افزایش تنوع پوشش گیاهی و مخلوط شدن بوهای حاصل از گونه‌های مختلف گیاهی تشخیص گیاه میزبان اصلی توسط آفت با مشکل مواجه شده و در نتیجه میزان جلب شدگی آفات به مزارع دارای تنوع بالای پوشش گیاهی کمتر می‌شود (نوری قنبلانی ۱۳۸۰).

بحث

در تحقیق حاضر، چهار گونه زنبور پارازیتوبید لاروهای خرطوم بلند چغدرقند به نامهای *E. ghilarovi* و *E. aciculata* *B. kozak* *B. intercessor* از مزارع آزمایشی در منطقه جوین استان خراسان رضوی جمع‌آوری و شناسایی شد که در بین آن‌ها زنبور *B. intercessor* بیشترین درصد پارازیتیسم لاروی را در هر سه نوع مزرعه چغدرقند مورد مطالعه داشت. عابدی و همکاران (۱۳۹۲) زنبور *B. intercessor* را به عنوان پارازیتوبید خارجی لاروهای خرطوم بلند چغدرقند از استان خراسان رضوی گزارش کردند.

همچنین، پرویزی و جوان مقدم (۱۳۶۶) زنبور *Bracon* sp. را به عنوان پارازیتوبید لاروهای خرطوم بلند چغدرقند در ایران گزارش کردند، ولی نام علمی گونه زنبور مشخص نشده است. زنبور *B. intercessor* به عنوان پارازیتوبید لاروهای خرطوم بلند چغدرقند در کشور روسیه توسط توپیاس (۱۹۹۵) گزارش شده است. همچنین، زنبور *B. kozak* به عنوان پارازیتوبید لاروهای سرخرطومی از کشورهای روسیه، ترکیه، آذربایجان، مولداوی، قراقستان، ترکمنستان و ازبکستان نیز گزارش شده است (بلوکوبیل اسکیچ و توپیاس ۲۰۰۰، سامارتسو و بلوکوبیل اسکیچ ۲۰۱۳).

آذین تولید نمی‌کند، بنابراین کشت گیاهان چندساله و گلدار در اطراف مزارع چغدرقند به احتمال با تامین منابع کافی شهد و گرده و نیز شکارهای جایگزین می‌تواند در جلب، حفظ و حمایت از دشمنان طبیعی و در نتیجه افزایش تنوع گونه‌ای آن‌ها و کاهش جمعیت آفات نقش مهمی داشته باشد. برای مثال، سلیمان‌نژادیان (۱۳۸۸) گزارش کرده است که در مزارع نیشکر جنوب اهواز با کشت یونجه در حاشیه مزارع نیشکر شاخص تنوع گونه‌ای دشمنان طبیعی ساقه‌خوارهای نیشکر به طور معنی‌داری افزایش یافت و درصد ساقه‌های آلوده به ساقه‌خوارها نیز به طور معنی‌داری کاهش یافت. وسلا و واساراین^۱ (۲۰۰۰) گزارش کردند که در زراعت‌های وسیع و تک کشتی تنوع گونه‌ای دشمنان طبیعی کاهش می‌یابد. در تحقیق حاضر مشخص گردید که کشت چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره به احتمال زیاد با تامین مکان‌های مناسب جهت تحمل شرایط نامساعد محیطی، تامین میزبان‌های جایگزین برای زنبورهای پارازیتوبیید در صورت نبود خرطوم بلند چغدرقند به عنوان آفت هدف و نیز فراهم کردن گرده و شهد برای پارازیتوبییدها می‌تواند در حفظ و حمایت از زنبورهای پارازیتوبیید و نیز افزایش کارایی آن‌ها در کنترل خرطوم بلند چغدرقند در مزارع چغدرقند موثر باشد. در بررسی‌های پیشین نیز گزارش شده است که برای حفظ و حمایت از دشمنان طبیعی می‌توان از کشت گیاهان تیره لگومینوز نظری شبدر سفید *Trifolium repens* L. و شبدر قرمز *T. pretense* L. شبدر لاکی *Vicia villosa* Roth و ماش کرکی *T. incarnatum* L. در حاشیه و یا داخل مزرعه استفاده کرد (اسمیت و همکاران ۱۹۹۶، اگراول ۲۰۰۰، ساسوود و هندرسون ۲۰۰۰). فراوانی و تنوع گونه‌ای دشمنان طبیعی آفات در

همچنین، در این تحقیق مشخص گردید که وجود مرتع دارای درختان غیرمثمره در حاشیه مزرعه چغدرقند در درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید نامبرده و درصد ماده‌های آن‌ها تاثیر معنی‌داری داشت. به‌طوریکه، درصد پارازیتیسم لاروی توسط هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید و نیز درصد ماده‌های آن‌ها در مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند بیشتر از مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند بود. درصد پارازیتیسم لاروی کمتر توسط هر یک از چهار گونه زنبور نامبرده در مزرعه چغدرقند در مجاور چغدرقند می‌تواند با یک‌ساله کشت شدن چغدرقند در مزارع چغدرقند و در نتیجه عدم تولید گل، گرده و شهد، عدم تامین پناهگاه زمستان‌گذران و نیز نبود میزبان‌های جایگزین برای فعالیت حشرات کامل پارازیتوبییدها در ارتباط باشد. بنابراین، در این سیستم موقعت هم آفت و هم زنبورهای پارازیتوبیید باید هر ساله کلنی تشکیل دهند. در تحقیقات قبلی گزارش شده است که تغذیه از گرده گل‌ها باعث افزایش کارایی پارازیتوبییدها و شکارگرها می‌شود (پرایس ۱۹۹۷ و مالچی ۲۰۰۳). اکوسیستم‌های زراعی در مقایسه با اکوسیستم‌های طبیعی پایداری کمتری دارند و در میان اکوسیستم‌های زراعی، زراعت‌های وسیع و تک کشتی باعث کاهش تنوع گونه‌ای و جمعیت دشمنان طبیعی آفات می‌شوند (ون-امدن ۱۹۸۱، مکلاقلین و مینوا ۱۹۹۵، وسلا و واساراین ۲۰۰۰). در زنبورهای پارازیتوبیید نرخ رشد و نمو سریع و باروری بالا، توانایی پارازیتیسم میزبان‌های جایگزین و تشکیل کلنی روی آن‌ها و داشتن ترجیح پارازیتیسم روی آفت مورد نظر از عوامل موثر در کارایی آن‌ها در کنترل آفات روی گیاهان میزبان می‌باشد (اهلر ۲۰۰۴). با توجه به اینکه گیاه چغدرقند به صورت یک‌ساله کشت شد گل-

^۱Huusela and Vasarainen

همکاران ۲۰۰۸). در تحقیق حاضر در بین سه نوع مزرعه چغدرقند مورد مطالعه، بیشترین درصد ماده‌های هر یک از چهار گونه زنبور پارازیتوبیید نامبرده در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره مشاهده گردید. بنابراین، می‌توان احتمال داد که به دلیل افزایش درصد ماده‌های هر چهار گونه زنبور پارازیتوبیید روی گیاهان آلووده به لاروهای سرخرطومی در مزرعه چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره و نیز افزایش درصد پارازیتیسم لاروی در این مزرعه، زنبورهای پارازیتوبیید کارایی بالایی در کنترل لاروهای سرخرطومی در این نوع مزرعه داشته باشند.

در مجموع، بر اساس نتایج تحقیق حاضر می‌توان نتیجه گرفت که کشت چغدرقند در مجاور مرتع دارای درختان غیرمثمره با کاهش جمعیت خرطوم بلند چغدرقند، افزایش درصد پارازیتیسم لاروی و درصد ماده‌های زنبورهای پارازیتوبیید *B. intercessor* و *E. aciculata*, *kozak* و *E. ghilarovi* می‌تواند در مدیریت تلفیقی خرطوم بلند چغدرقند در مزارع چغدرقند مفید باشد.

داخل مزارع رابطه نزدیکی با تنوع پوشش گیاهی حاشیه مزرعه دارد (آلتری و لتورنوا، ۱۹۸۲، اندو ۱۹۹۱). به همین دلیل در کشت‌های چند محصولی، اغلب تراکم آفت کمتر از کشت‌های تک محصولی است (پرایس ۱۹۹۷). در کل، اجتماعات متنوع گیاهی با دو مکانیسم (الف) فراهم کردن شرایط مناسب (تولید گل، گرده و شهد، تامین پناهگاه زمستان‌گذران و نیز فراهم کردن میزبان‌های جایگزین برای فعالیت دشمنان طبیعی) و (ب) ترشح رایحه‌های متنوع‌تر در مقایسه با سیستم تک محصولی و در نتیجه اختلال در میزبان‌یابی آفات باعث کاهش جمعیت آفات می‌شوند (پرایس ۱۹۹۷، گور و همکاران ۱۹۹۸ و ۲۰۰۰، لندیس و همکاران ۲۰۰۰). بر اساس بررسی منابع انجام شده، مطالعات در زمینه مدیریت زیستگاه و تاثیر آن در مدیریت کنترل تلفیقی خیالی محدود بوده و لازم است مطالعات بیشتر در این زمینه صورت پذیرد. در تحقیقات قبلی، گزارش شده است که هرگاه درصد ماده‌های ظاهر شده زنبور پارازیتوبیید روی گیاهان میزبان آلووده به آفت افزایش یابد، زنبور پارازیتوبیید کارایی بالایی در کنترل جمعیت آفت خواهد داشت (هسل ۱۹۷۸، فلوز و همکاران ۲۰۰۵، سرفراز و

منابع

- بی‌نام، ۱۳۹۱. آمارنامه کشاورزی ایران. انتشارات سازمان جهادکشاورزی ایران، تهران. ۱۱۷ صفحه.
- پرویزی ر و جوان‌مقدم، ۱۳۶۶. بررسی سوسک خرطوم بلند چغدرقند *Lixus incanescens* Boh. در استان آذربایجان غربی. مجله آفات و بیماریهای گیاهی، جلد ۵۵، صفحه‌های ۸۸-۸۱.
- خیری م، ۱۳۷۰. آفات مهم چغدرقند و راه‌های مبارزه با آنها. وزارت کشاورزی، سازمان ترویج کشاورزی، تهران. صفحه‌های ۷۷-۸۴.
- دواچی ع، ۱۳۴۳. سرخرطومی‌های چغدرقند ایران و طرز مبارزه با آنها. وزارت کشاورزی، سازمان ترویج کشاورزی، تهران. صفحه‌های ۴۳-۳۷.
- سلیمان‌نژادیان الف، ۱۳۸۸. کاشت یونجه در مجاور نیشکر و تأثیر آن بر تنوع بندپایان و خسارت ساقه خواران نیشکر. گیاه‌پزشکی، جلد ۲۲، صفحه‌های ۱۴-۱۱.

طالبی جهرمی خ، ۱۳۸۵. سمشناسی آفتکش‌ها؛ حشره‌کش‌ها، کنه‌کش‌ها و موشکش‌ها. انتشارات دانشگاه تهران. صفحه-های ۲۶-۳۰.

عابدی ع، فتحی ع و نوری قبلانی ق، ۱۳۹۳. تاثیر ارقام مختلف چغندر روی جمعیت خرطوم بلند چغندر قند *Lixus incanescens* (Col.: Curculionidae) و دشمنان طبیعی آن در شرایط مزرعه‌ای استان خراسان رضوی. گیاه‌پزشکی (مجله علمی کشاورزی)، جلد ۳۷، صفحه‌های ۹۷-۱۱۲.

کوچکی ع و سلطانی ا، ۱۳۸۲. زراعت چغندر قند. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۰۰ صفحه.

فتحی ع، نوری قبلانی ق و بالای مشکور ا، ۱۳۹۲. ارزیابی دو نوع سیستم کشت گندم بر افزایش کنترل بیولوژیک تریپس گندم، *Haplothrips tritici* (Thys.: Phlaeothripidae). نامه انجمن حشره‌شناسی ایران، جلد ۲۲، صفحه‌های ۴۹-۵۸.

نوری قبلانی ق، ۱۳۸۰. اکولوژی حشرات (ترجمه). انتشارات دانشگاه محقق اردبیلی. ۱۲۹۶ صفحه.

Agrawal A, 2000. Mechanisms, ecological consequences and agricultural implications of tritrophic interactions. Current Opinion in Plant Biology 3: 329-335.

Aleeva MN, 1953. Data on the biology of weevils (Col.: Curculionidae) injurious to sugar beet in Kazakhstan. Entomologicheskoe Obozrenie 33: 103- 108.

Altieri MA and Letourneau DK, 1982. Vegetation management and biological control in agroecosystems. Crop Protection 6: 405-430.

Andow DA, 1991. Vegetational diversity and arthropod population response. Annual Review of Entomology 36: 561-586.

Baltazar CR, 1964. The genera of parasitic Hymenoptera in the Philippines, part 2. Pacific Insects 6: 15-67.

Belokobylskij SA and Tobias VI, 2000. Family Braconidae. Pp. 8-571 In: Vladivostok R (ed.) Key to the Insects of Russian Far East. Vol. 4. Neuropteroidea, Mecoptera, Hymenoptera. Daіnauka, USSR.

Ehler LE, 2004. An evaluation of some natural enemies of *Spodoptera exigua* on sugar beet in northern California. BioControl 49: 121-135.

Fellowes MDE, van Alphen JJM and Jervis MA, 2005. Foraging behaviour. Pp. 1-71 In: Jervis MA (ed.) Insects as Natural Enemies: a Practical Perspective. Springer, Netherlands.

Gurr GM, Wratten SD and Barbosa P, 2000. Success in conservation biological control of arthropods. Pp. 105-132 In: Gurr G and Wratten S (eds.) Biological Control: Measures of Success. Kluwer Academic Publishers, Netherlands.

Gurr GM, Wratten SD and van Emden HF, 1998. Habitat manipulation and natural enemy efficiency: implications for the control of pests. Pp. In: Barbosa P (ed.) Conservation Biological Control. Academic Press, San Diego.

Hassell MP, 1978. The Dynamics of Arthropod Predator-prey Systems. Princeton University, Princeton, New York.

Hsu JC, Horng SB and Wu WJ, 2001. Spatial distribution and sampling of *Iulacaspis yabunikkei* (Homoptera: Diaspiidae) in Camphor trees. Plant Protection 43: 69-81.

- Huusela VE and Vasarainen A, 2000. Plant succession in perennial grass strips and effects on the diversity of leafhoppers (Homoptera, Auchenorrhyncha). *Agriculture, Ecosystem and Environment* 80: 101-112.
- Landis DA, Wratten SD and Gurr GM, 2000. Habitat management to conserve natural enemies of arthropod pests in agriculture. *Annual Review of Entomology* 45:175–201.
- Malschi D, 2003. Research on the integrated wheat pests control (Actual strategy of integrated pests management as part of agroecological system for sustainable development of wheat crop, in Transylvania). *Romanian Agriculture Research* 20: 9-21.
- Manole T, 1990. *Lixus incanescens* Boh. (Col.: Curculionidae): a new pest of sugar beet crops in Romania. *Academia de Stiinte Agricole si Silvice* 23: 155- 165.
- McLaughlin A and Mineau P, 1995. The impact of agricultural practices on biodiversity. *Agriculture, Ecosystems and Environment* 55: 201-207.
- Price PW, 1997. *Insect Ecology*. 3rd edition, John Wiley and Sons, Inc. New York.
- Rashidov MA and Khasanov A, 2003. Pests of sugar beet in Uzbekistan. *ZashRast* 3: 29-33.
- Samartsev KG and Belokobylskij SA, 2013. On the fauna of the true cyclostome braconid wasps (Hymenoptera, Braconidae) of Astrakhan Province. *Entomologicheskoe Obozrenie* 92: 319–341.
- Sarfraz M, Dosdall LM and Keddie BA, 2008. Host plant genotype of the herbivore *Plutella xylostella* (Lepidoptera: Plutellidae) affects the performance of its parasitoid *Diadegma insulare* (Hymenoptera: Ichneumonidae). *Biological Control* 44: 42–51.
- SAS Institute, 1999. *SAS/Stat User Guide*. SAS Institute, Cary, NC, USA.
- Smith MW, Arnold DC, Eikenbary RD, Rice NR, Shiferraw A, Cheary BS and Carroll BL, 1996. Influence of ground cover on beneficial arthropods in pecan. *Biological Control* 6: 164-176.
- Southwood TRE and Henderson PA, 2000. *Ecological Methods*. Blackwell Science, USA.
- Tobias VI, 1995. *Keys of the Insects of the European Part of the USSR*, Vol. 3, Hymenoptera. Science Publishers, Lebanon, New Hampshire.
- Van Emden HF and Williams GF, 1974. Insect stability and diversity in agroecosystems. *Annual Review of Entomology* 19: 455-475.
- Van Emden HF, 1981. Wild plants in the ecology of insect pests. Pp. 251-262 In: Thrsh JM (ed.) *Pests, Pathogens and Vegetation: The Role of Weeds and Wild Plants in the Ecology of Crop Pests and Diseases*. Boston, Pitman Publ. Inc.

Effects of Sugar Beet Field Margin Vegetation on Population Density of the Sugar Beet Weevil, *Lixus incanescens* Boheman and the Percentage of its Larval Parasitism

SAA Fathi^{1*}, A Akbar Abedi¹ and HA Lotfalizadeh²

¹Associate Professor and MSc Student of Agricultural Entomology, Department of Plant Protection, Faculty of Agricultural Sciences, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil.

²Associate Professor, East Azerbaijan Research Center for Agriculture and Natural Resources, Tabriz, Iran.

*Corresponding author:: saafathi@gmail.com

Received: 23 Jan 2015

Accepted: 18 Oct 2015

Abstract

The sugar beet weevil, *Lixus incanescens* Boheman, is one of the important insect pests of sugar beet, *Beta vulgaris* L., in Khorasan Razavi province. In this research, the effect of three types of vegetation in the sugar beet field margin on the population density of *L. incanescens* and its larval parasitism by parasitoid wasps were studied in the experimental fields of Juvein, Khorasan Razavi province from year 2013 to 2014. In this study a sugar beet plant was selected as sampling unit. In two years, the lowest density of eggs (6 and 6.3 eggs per plant, respectively) and larvae (3.1 and 3.3 larvae per plant, respectively) was recorded in the sugar beet field located nearby forage with trees. Also, four larval parasitoid species of *L. incanescens* including *Bracon intercessor* Nees, *B. kozak* Telenga, *Eurytoma aciculata* Ratzeburg and *E. ghilarovi* Zerova were collected and identified from the experimental fields. Among identified four parasitoid species, *B. intercessor* had the highest percentage of larval parasitism in two years (69 and 76%), respectively. In addition, the highest percentage of larval parasitism by each of four parasitoid species and the highest percentage of females of each of them were observed in the sugar beet field located nearby forage with trees. Therefore, it can be concluded that the presence of forage with trees on the margin of the sugar beet fields can increase larval parasitism and reduce population density of *L. incanescens*. These results could be useful in integrated management of *L. incanescens* in the sugar beet fields.

Keywords: *Lixus incanescens*, Parasitism, Parasitoid wasps, Vegetation diversity.